

Posudek na disertační práci Mgr. Heleny Horové *Odborná francouzština jako lingvodidaktický problém*

Disertační práce se zabývá tématem, které v současné době, zvláště v souvislosti s naším vstupem do Evropské unie, nabývá stále více na aktuálnosti.

Autorka rozdělila práci (185 s.) do dvou částí, na část „teoretickou“ a „praktickou“

V první části (68 s.) v kapitole 1 a 2 (27 s.) se na základě analýzy českých a francouzských prací z didaktiky cizích jazyků zabývá vymezením vztahu mezi všeobecným a odborným jazykovým vzděláváním, ukazuje vývoj didaktiky odborné francouzštiny na základě metodických směrů didaktiky francouzského jazyka jako cizího jazyka a předkládá trendy v této oblasti, jak o nich pojednávají vybraná česká a francouzská lingvodidaktická díla. V 5. kapitole (18. s.) se pak autorka na základě příslušné literatury zabývá vymezením pojmů odborný jazyk a odborný styl a problematikou teorie funkčních stylů, kde hlavní pozornost věnuje stylu administrativnímu, resp. stylu právnických dokumentů. K této části jsou připojeny i kapitoly 3 a 4 (19 s.), zabývající se koncipováním obsahu výuky odborné francouzštině a výukou odbornému cizímu jazyku tak, jak je prezentovaná v českých lingvodidaktických pramenech druhé poloviny 20. století.

Vzhledem k tomu, že se jedná o práci z didaktiky francouzského jazyka, měly by právě tyto dvě kapitoly podle mého názoru být jádrem práce, ze kterého by se pak mohla odvíjet i část výzkumná. Autorka však zvolila jiný postup.

V tzv. praktické části (98 s.) se zaměřuje na výzkum, jehož cílem je „určit význam koreferenční sítě, anafor/katafor a textových konektorů v analýze textu francouzských právních smluv. Aby toto mohla realizovat, musela autorka nejprve provést teoretickou analýzu klíčových pojmů.“

Tento rozbor textu vybraných smluv nazývá autorka jako lingvodidaktický, ale podle mého názoru jde převážně o výzkum lingvistický. V závěrech z výzkumu jsou sice uváděny i didaktické výsledky, jako např. ukázat posluchačům, jak receptivně přistupovat k odborným textům, zpřehlednění textu pomocí vyznačení metatextových konektorů a určení logických vztahů atd., ale domnívám se, že by takováto analýza za reálných podmínek výuky, kde většina studentů bude „nelingvistů“, mohla vést k opačnému efektu než je zpřehlednění.

Co se týče výběru analyzovaných ukázek, bylo by možná lepší, když už zůstaneme pouze u smluv, rozbírat smlouvy různého charakteru a potom eventuálně získané poznatky srovnat.

Práce vychází z poměrně velkého počtu relevantní české a francouzské literatury. (Při citaci literatury jsou zde však směšovány dvě normy.) Vzhledem k tomu, že se autorka zaměřuje speciálně na právní styl, poněkud zde postrádám publikaci KOŘENSKÝ, J., CVRČEK, F., NOVÁK, F. *Juristická lingvistická analýza právních textů :: Právněinformatický přístup*. Praha : Academia 1999.

I přes uvedené připomínky práce odpovídá požadavkům kladeným na disertační práci, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Doc. PhDr. Miroslava Váňová, CSc.